

Durmuş Hocaoğlu

Bıçak Sırtındaki Yüksek Riskli Amerikan Politikası

Yeniçağ, “Analiz”., 11 Ağustos 2006, Cuma., s.13
“Analiz” Sıra No: 428; 2006-090; Ağustos-03

YENİÇAĞ

NOT: Bu yazımın başlığı *Yeniçağ*'ın basılı metninde kısaltılarak
“Amerikan Poltikası” şeklinde verilmiştir

Evet: Ya şimdi, ya hiçbir zaman. Amerika açısından, bir dünya imparatorluğuna dönüşmek için en müsait zaman, bu zaman, tabiatıyla öyle bir isteği var ise; sonrası çok geç olabilir ve muhtemelen de “Novae Roma” yoluna açılan kapının ebediyen kapanacağı kadar geç. Mükerreren: Tabiatıyla öyle bir isteği var ise. Ancak olmak zorunda; bu bir mecbûriyet, adetâ – hattâ ‘adetâsı’ bile zâit – bir kanun; bir kanun, çünkü, ilk olarak, daha fazla, daha daha fazla büyümek istemediği takdirde küçülmeye başlayacağını bilmektedir; ikincileyin, daha umûmî bir prensip olarak güç, tabiatı gereği, yayılmaya mütemâyildir, bu sebeple, yayılacağı son noktaya, yâni zirveye ulaşmadan dur(a)maz. Güç, kendi-kendisini kontrol edemeyeceği gibi kendi otoritesine sınır da çizemez, yâni kendi-kendisini durduramaz; tâ ki tâkatı tükeninceye dek yayılır da yayılır. Bu böyledir, zîra, Said Nursî'nin belirtmiş olduğu veçhiyle, *kuvvetin şe'ni tecâvüzdür* ve yine Hobbes'un da vurguladığı gibi, *hiçbir şey kendi kendisini değiştiremez, bir başkası tarafından buna icbâr edilmediği müddetçe*. Bu, fizikî varlık alanındaki Atâlet (Inertia, Eylemsizlik) ilkesinin beşerî varlık alanındaki yansıması gibidir. Buna binâen her gücün hudutları bir başka güç tarafından tâyin edilir; Kant'ın belirtmiş olduğu gibi, *Tabiat – yâni Takdîr-i İlâhî – bir milletin karşısına bir başka millet koyarak onu dengede tutar*. Öyle olmazsa ne olur demeyelim, hepimiz biliyoruz ki bütün cihan bir tek gücün eline geçer ve bu da Hakk'ın rızâsına muhâliftir. Roma nasıl ki “artık bu kadarı kâfi olsa gerektir” dediği için değil, doğu sınırında Persler, kuzey sınırında Barbarlar tarafından durduruldu ise, Osmanlı dahi kezâ “artık bu kadarı kâfi olsa gerektir” dediği için değil, doğuda İranlılar – yâni İran'daki Türk hânedanları - , batıda Avrupalılar – yâni Haçlı koalisyonları - tarafından durduruldu. Sünnetullah işte böyle çalışıyor. Sünnetullah, Arz'ı bir tek güce râm etmiyor; aksi takdirde, “*bu cihan bir padişah için fazla büyük, iki pâdişah için ise fazla küçük*” diyen Yavuz Sultan Selim'in çözülmesi pek müşkil bu paradoksu ile karşı-karşıya kalırız.

İmdi, buna göre, Amerika yayılabileceği kadar yayılacaktır; Real Politik budur ve O'nda da usûl budur ve bu işte de İdeal Politik'in yüksek ideallerinin de hâtur gönül diye birşeylerin de adı bile geçmez. Ve dahi gerçekler dünyasında cârî olan da Real Politik'tir, İdeal Politik değil.

Amerikan real politik, bu durum muvâcehesinde Asya'nın kalbini eline almak ve oradan İran üzerinden Basra Körfezi'ne ve Suriye üzerinden de Akdeniz'e uzanmak durumundadır; bu, daha evvel bir yazımda temas ettiğim, “**yatay bölünme hattı**”dır:

Bu güzergâh üzerinde bulunan ve tamâmı da İslâm ülkelerinden müteşekkîl olan coğrafyanın yatay bölünmesi. Buna, bir de Doğu Avrupa'nın en iri parçalarından Ukrayna'dan başlayan ve Kafkaslardan aşağıya doğru inen “**dikey bölünme hattı**”nı katmalıyız ki bu her iki güzergâhın da kapatılması durumunda Maşrik İslâm coğrafyası bir çırpıda iki parçaya taksîm edilmiş olacaktır ve dikkat edilecek olursa Türkiye her iki bölünme hattının da içinde tam açık bir hedef olarak durmaktadır. Bütün bu güzergâhların ele geçirilmesi, Mackinder'in Mihver Bölge veya Kalpgâh adını verdiği mintıkayı kuşatan İç Hilâl'in zaptedilmesi demektir. Ki asıl önemli olan da İç Hilâl'dir; çünkü Dış Hilâl dünya siyâsetinde daha az etkin olduğu gibi bir kısmı zâten kendi toprağıdır ve geri kalanının bir kısmı da şu veya bu şekilde kontrolünde sayıldığı gibi ekseriyeti de ikinci veya üçüncü sınıf ülkelerdir.

İmdi; Amerika bütün gücüyle asılmaya mecburdur; buna mecburdur ve hattâ mahkûmdur, çünkü zar bir kere atılmıştır ve beri yandan da hem dünya konjonktüründe hem de kendi içinde mehili daralmaktadır. Dünya konjonktüründe mehili daralıyor; on sene sonra, ihtimâl-i galibe ile bugün yaptıklarını yapamayacaktır. Kendi içinde de öyle: Gaybını Allah bilir ama, bu iş sürüncemede kalır veya başarısızlık yaşanırsa, kolay bir zafer beklerken bulamamaktan mütevellid git-gide bıkkınlık ve psişik bozulma alâmetleri gösteren kamuoyunun baskısı, yine ihtimâl-i galibe ile, bu büyüme politikasının bitmesine ve geri çekilme döneminin başlamasına yol açabilir.

Aslında O'nun da işi zor; çünkü tam bıçak sırtında duruyor. Bıçak sırtında duruyor, çünkü burası Ortadoğu; yüksek riskli manevralar yapıyor ve dahi çok kötü müttefiklerle çalışıyor: Bu bölgenin nefretini mıknaş gibi çeken, en güvenilmez iki kavim, Yahûdiler ve Kürtler gibi.

